

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 17.05.1962, sp. zn. 3 To 7/62, ECLI:CZ:NS:1962:3.TO.7.1962.1

Číslo: 37/1962

Právní věta: Základní organizace ROH může vzhledem k dosavadnímu životu a prostředí, ve kterém odsouzený žije a pracuje, podat za odsouzeného žádost o udělení milosti, má-li za to, že účelu trestu bude dosaženo i bez jeho výkonu, popřípadě bez výkonu jeho zbytku. (Usn. předsednictva ÚRO z 30. 1. 1962.) Společenská organizace nemůže však nabídnout záruku za odsouzeného v řízení, v němž soud rozhoduje o nařízení zbytku neodpykaného trestu. Skutečnost, že odsouzený byl po určité době v ochranném léčení, nemá vliv na délku zbytku trestu odnětí svobody, který si má po podmíněném propuštění odpykat, protože nesplnil podmínky stanovené při podmíněném propuštění.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 17.05.1962

Spisová značka: 3 To 7/62

Číslo rozhodnutí: 37

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Organizace společenské, Podmíněné propuštění, Záruka společenské organizace

Předpisy: 141/1961 Sb. § 6 ods. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 37/1962 sb. rozh.

Základní organizace ROH může vzhledem k dosavadnímu životu a prostředí, ve kterém odsouzený žije a pracuje, podat za odsouzeného žádost o udělení milosti, má-li za to, že účelu trestu bude dosaženo i bez jeho výkonu, popřípadě bez výkonu jeho zbytku. (Usn. předsednictva ÚRO z 30. 1. 1962.)

Společenská organizace nemůže však nabídnout záruku za odsouzeného v řízení, v němž soud rozhoduje o nařízení zbytku neodpykaného trestu.

Skutečnost, že odsouzený byl po určité době v ochranném léčení, nemá vliv na délku zbytku trestu odnětí svobody, který si má po podmíněném propuštění odpykat, protože nesplnil podmínky stanovené při podmíněném propuštění.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 17. května 1962 - 3 To 7/62)

Usnesením krajského soudu v Plzni bylo podle § 64 odst. 1 tr. zák. rozhodnuto, že na odsouzeném se vykoná zbytek trestu odnětí svobody, který mu byl uložen rozsudkem lidového soudu v Ostravě ze dne 29. 12. 1958 sp. zn. 4 T 967/58 a rozsudkem téhož soudu ze dne 27. 3. 1959 sp. zn. 3 T 1/59.

Nejvyšší soud stížnost odsouzeného proti uvedenému usnesení podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítl.

Z odůvodnění:

Proti usnesení krajského soudu podal odsouzený v zákonné lhůtě stížnost, v níž uvádí, že trest, který mu byl uložen, si již odpykal, neboť po dobu 7 měsíců se nachází v ochranném léčení. K žádosti odsouzeného připojily se i vedení dolu Hlubina v Ostravě a ZV ROH uvedeného podniku s poukazem na to, že odsouzený po odpykání posledního trestu odnětí svobody vzorně plní své pracovní povinnosti a žije řádně. Ve svém přípise zaslanému Nejvyššímu soudu se výše uvedené orgány zmiňují i o tom, že kolektiv, v němž odsouzený pracuje, převzal nad ním záruku za jeho převýchovu, a jsou toho názoru, že i s ohledem na stav pracovníků na dole by bylo na místě prominutí zbytku trestu odnětí svobody.

Z podnětu podané stížnosti přezkoumal Nejvyšší soud správnost všech výroků napadeného usnesení, proti nimž mohl stěžovatel podat stížnost, jakož i správnost řízení předcházejícího a zjistil, že stížnost odsouzeného není důvodná.

Skutečnost, že odsouzený byl po určitou dobu v ochranném léčení, nemá vliv na délku zbytku trestu odnětí svobody, který si má podmíněně propuštěný odpykat, protože nesplnil podmínky stanovené při podmíněném propuštění. Tuto dobu nelze do výkonu trestu odnětí svobody započítat, neboť takovýto postup zákon nezná nehledě k tomu, že protialkoholní léčení bylo stěžovateli uloženo v souvislosti s jeho pozdějším odsouzením rozsudkem okresního soudu v Ostravě ze dne 7. dubna 1960 sp. zn. 3 T 50/60.

K převzetí záruky společenské organizace nad převýchovou odsouzeného a s ohledem na jeho velmi dobrou pracovní morálku a řádný život, který vede po odpykání části trestu odnětí svobody, z něhož byl podmíněně propuštěn, nemohl ani Nejvyšší soud přihlídnout, neboť zákon takovýto postup nezná. Záruka společenské organizace by mohla být ve stadiu řízení o nařízení zbytku neodpykaného trestu uplatňována vzhledem k ustanovení § 6 odst. 2 tr. ř. pouze v řízení o udělení milosti.